

نشریه دانشکده علوم ، جلد چهارم ، شماره دوم ، تیر ۱۳۵۱

مطالعه آپاتیتها در بازالتها و مشخصات پترولوژیکی آن*

دکتر علی درویش زاده

گروه زمین شناسی - دانشکده علوم دانشگاه تهران

خلاصه :

در سنگهای قلیائی خروجی از نوع بازالت و بازالتیت که در شرایط حرارت و فشار بخار آب زیاد در اعماق زمین متبلور میشوند بلورهای آمفی بول استثناء تشکیل میگردند . در غالب موارد همراه با این بلورها نوعی آپاتیت (هیدروکسی آپاتیت) دیده میشود . آپاتیتهای مزبور برنگها و اندازههای مختلف میباشند، که در زیر از شناسائی آپاتیتها و مطالعه حفره‌هایی که در آن وجود دارد و پتروژنز این کانیها بحث میشود .

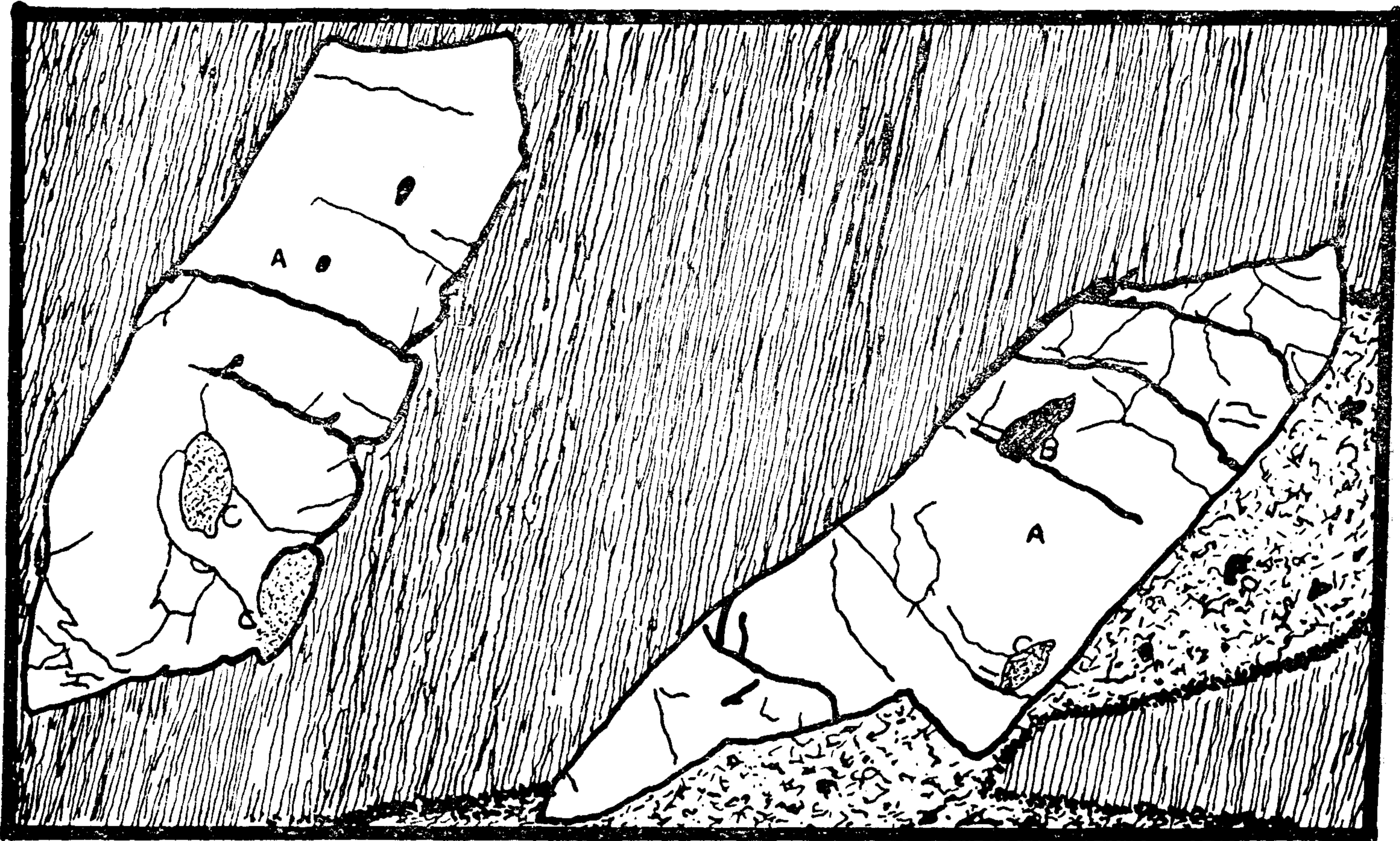
در بازالتها و سنگهای اولترابازیک ماسیف سانترال فرانسه که مشخصات کانی شناسی و شرایط تشکیل آنها مورد بررسی قرار گرفته است به بلورهائی از آپاتیت برخورد کرده ایم که از نظر پتروژنز دارای اهمیت خاصی است . این بلورها از نظر اندازه و رنگ متفاوت بوده و دارای دوشکل ظاهری مشخص بطریق زیر میباشند .

A- بعضی از این کانیها که در خمیر بازالتی قرار دارد و بصورت منشورهای شش گوش که در امتداد محور C بلورشناسی خود طویل شده اند و سوزنی شکل میباشند . این بلورها رخ (0001) (Clivage) مشخصی را نشان میدهند .

B- نوع دیگر بصورت درشت بلور بوده و نسبت طول به عرض این بلورها ۲ تا ۴ به ۱ است و بصورت شش گوش که انتهای آن به هر سهائی ختم شده است (شکل ۱) دیده میشود . این نوع اشکال تقریباً همیشه با آمفی بولها همراه هستند . مطالعه ای که در زیر بنظر میرسد روی دسته اخیر صورت گرفته است .

* این بررسی در آزمایشگاه مینرالوژی دانشگاه کلرمون فران Clermont-Ferrand در کشور فرانسه انجام شده و تا کنون در جای دیگری بچاپ نرسیده است .

این دسته از بلورها همانطور که در شکل (۱) دیده میشود یا در داخل آمفی بول (نوع کرسوتیت* (Kaersutite) قرار دارند و یا هنگامیکه بلورهای خیلی درشت پلاژیوکلاز (بقطر بیش از نیم سانتیمتر) وجود داشته باشد آپاتیتهای مذکور بفرآوانی بصورت انکلوزیونهای اتومورف در آن نیز وجود دارد. مثلاً در بلوری از لابرادوریت* بقطر یک سانتیمتر) که از آن مقطع نازک تهیه نمودیم ۲۲ بلور آپاتیت در آن شمرده شد.

۴ × ۲/۵ mm

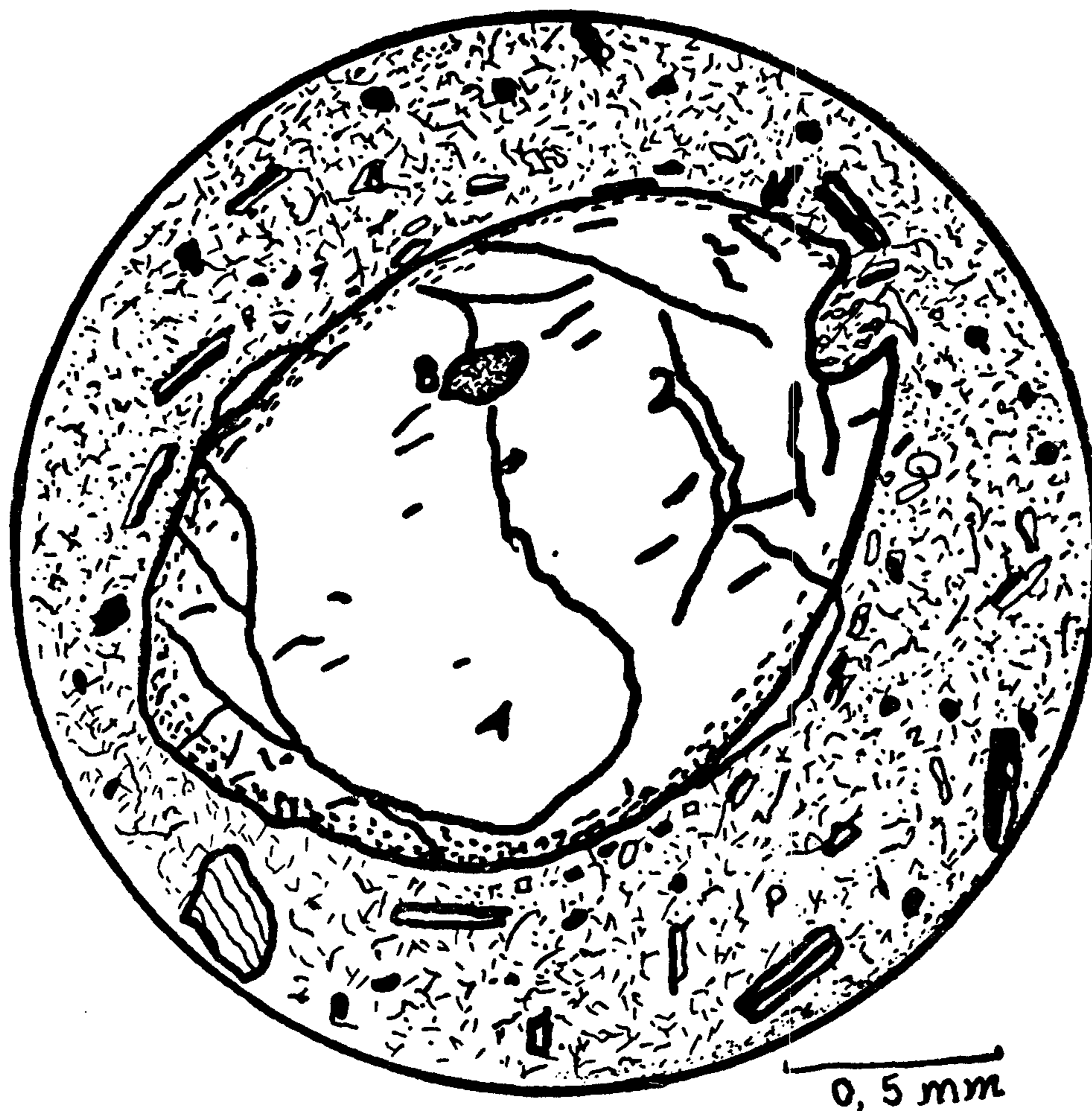
شکل (۱) بلورهای آپاتیت در یک درشت بلور کرسوتیت
 A - آپاتیت
 B - انکلوزیون بازالتی
 C - انکلوزیون کربنات کلسیم
 P - خمیر بازالتی
 این شکل مستقیماً از مقطع نازک در زیر میکروسکپ رسم شده است.

بین فرمهای (A) و (B) که در بالا ذکر شده است هیچگونه اشکال حد واسط مشاهده نمیشود: نکته جالب اینکه هنگامیکه این بلورها در داخل آمفی بول محاط شده اند شکل باورین خود را حفظ میکنند ولی در بازالتها دارای حدود گرد شده و مدور میباشند و باصطلاح خورده شده است (Corrodé) شکل (۲). بعلاوه در شکل (۱) دیده میشود قسمتی از یک بلور آپاتیت در داخل آمفی بول است و قسمت دیگر آن در خمیر بازالت قرار دارد. فقط قسمتی از بلور که در داخل مایع بازالتی بوده است خورده شده میباشد

* کرسوتیت نوعی هورنبلاند قهوه‌ای است که در ترکیب شیمیائی دارای تیتان زیادی می باشد
 . (TiO₂ ≥ ۵٪)

* Labradorite

و این موضوع نشان می‌دهد که ابتدا آپاتیت و سپس آمفی‌بول مزبور تبلور شده و بعد که شرایط حرارت و فشار مایع بازالتی نقصان یافته است نه تنها بلور آپاتیت تشکیل نشده بلکه در مایع مزبور تحلیل هم رفته است. باید اضافه کرد که بیشتر آپاتیت‌هایی که در داخل آمفی‌بولها قرار دارند محور درجه ۶ (λ_7) آنها در امتداد طول آمفی‌بولها می‌باشد ولی این امر کلی نیست و گاهی اوقات وضع قرار گرفتن آپاتیت‌ها بدون نظم و ترتیب است.

شکل (۲) مقطع موازی با محور طولی (C) آپاتیت با کناره‌های گرد شده و خورده شده در خمیر بازالتی. این شکل از مقطع نازک در زیر میکروسکپ رسم شده است. درباره حروف به زیرنویس شکل (۱) مراجعه شود

روش‌های مطالعه

الف: جدا کردن نمونه - برای مطالعه آپاتیتها باید آنها را از داخل آمفی‌بولها جدا نمود. این کار در بعضی موارد با دست بوسیله یک سوزن مخصوص و در مواردی که نمونه سخت بوده است از مته‌هایی نظیر آنچه که در دندان پزشکی برای سوراخ کردن دندان بکار می‌رود استفاده شده است. در هر حال دانه‌های کوچک جدا شده را در زیر میکروسکپ‌های دوچشمی بدقت مورد بررسی قرار داده تا اطمینان پیدا کنیم که بلورهای مزبور آپاتیت است. برای اطمینان بیشتر بلورهای مزبور را در حالی که در نیتروتولون- O (O-Nitrotoluène) (با $n = 1.044$) غوطه‌ور بود یکی یکی جدا کردیم.

وقتی باین فرمها بازه بین دقت کنیم اشکال منشوری نسبتاً کوتاهی می‌بینیم که اندازه آنها متفاوت

است رخ (0001) آن مانع از بدست آوردن بلورهای کامل است رنگ بلورهای مناطق مختلف مورد مطالعه متفاوت بود مثلاً در نمونه های*:

شماره ۲۲	آپاتیت های قرمز قهوه ای
شماره ۲۳	» بیرنگ تا دودی
شماره ۲۴	» دودی
شماره ۳۱	» بنفش
Hubel	» بیرنگ

ب: مطالعه میکروسکپی - درشت بلورهائی که در خمیر شیشه ای بازالتها قرار دارند برنگ قهوه ای روشن بوده، ولی در حاشیه بارنگ قهوه ای مشخص میباشند حال آنکه بلورهای موجود در پلاژیوکلاز و آمفی بول بیرنگ و شفاف میباشند. بعضی از آپاتیتها (شماره ۲۳) کمی دارای خاصیت دو محوری است (غیرعادی) و همچنین بعضی از آن تشکیل ماکل داده اند. در غالب آپاتیتها دونوع حفره موجود است:

۱- حفره های طویل (کانال) که موازی محور درجه شش آپاتیت است. مقطع این حفره ها تقریباً شش گوش میباشد این حفره ها چنانکه خواهیم دید بوسیله خمیر بازالتی پر شده است.

۲- حفره های کروی شکل که از کلسیت پر شده است (خصوصاً در نمونه های ۲۳ و ۲۴) درباره منشأ این کلسیت ها نمیتوان اظهار عقیده قاطع نمود زیرا ممکن است که منشأ تبلور اولی (تبلوردئوتریک (deuteric) یا primary crystallization داشته باشد یا بطریق ثانوی بر اثر تجزیه و نفوذ آب کربنات دار در آپاتیت ایجاد شده باشد.

ج: تعیین ضرایب شکست Indices de réfraction - اندازه گیری ضرایب شکست آپاتیتها با روش لیکور کارژیل (Liqueur Cargille) و یکمک میکروسکپ پلاریزان لایتز (Leitz) و بانور تک رنگ (Monochromatique) سدیم ($\lambda_{Na} = 0.5890 \text{ A}^\circ$) صورت گرفته و نتایج زیر را داده است.

برای آپاتیتهای نمونه شماره ۲۲

$$N_g = 1.645 \pm 0.001$$

$$N_p = 1.639 \pm 0.001$$

$$N_g - N_p = 0.006 \quad \text{بی رفرنژانس}$$

برای آپاتیتهای نمونه شماره ۲۳

$$N_g = 1.649 \pm 0.001$$

$$N_p = 1.642 \pm 0.001$$

$$N_g - N_p = 0.007 \quad \text{بی رفرنژانس}$$

* هر یک از شماره ها متعلق به ناحیه خاصی از رژیمهای بازالتی در نقاط مختلف ماسیف سانتال فرانسه میباشد.

برای آپاتیتهای نمونه شماره ۲۴

$$N_g = 1/648 \pm 0/001$$

$$N_p = 1/641 \pm 0/001$$

$$N_g - N_p = 0/006 \quad \text{بی رفرئانس}$$

برای آپاتیتهای نمونه شماره ۳۱

$$N_g = 1/640 \pm 0/001$$

$$N_p = 1/640 \pm 0/001$$

$$N_g - N_p = 0/000$$

با پیدا کردن این اعداد و تعیین محل آن در دیاگرام مثلثی شکل فلئور آپاتیت - کلر آپاتیت - هیدروکسی آپاتیت (جلد ۵-۱۹۶۳ Deer et al. صفحه ۳۳۱) نمونه های شماره ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ در قطب هیدروکسی آپاتیت متمرکز میشوند و آپاتیت شماره ۳۱ در قلمرو هیدروکسی آپاتیت قرار میگیرد و اندکی بطرف فلئور و کلر آپاتیت تمایل دارد.

باید اضافه کرد که مطالعه با میکروسوند الکترونیک وجود کلر را در نمونه اخیر تأیید نموده است.

د - مطالعه با اشعه X - نتایجی که با اشعه X با (Raie) مس $K\alpha 1$ برای ۳ نمونه بدست آمده بصورت زیر میباشد.

رفرانس		a به آنکسترم	c به آنکسترم	c/a
شماره دیاگرام اشعه X	شماره نمونه			
۲۴۶۱	نمونه ۲۲	۹/۴۱۳	۶/۸۷۶	۰/۷۳۰۰
۲۴۶۲	نمونه ۲۴	۹/۴۰۶	۶/۸۷۱	۰/۷۳۰۰
۱۷۷۸-۱۷۷۵	نمونه ۲۳	۹/۴۰۰	۶/۸۷۴	۰/۷۳۰
هیدروکسی آپاتیت	-۱	۹/۴۱۳	۶/۸۷۵	۰/۷۳۰
هیدروکسی آپاتیت	-۲	۹/۴۱	۶/۸۷	۰/۷۳۱

شماره (۱) اندازه های a و c و نسبت c/a مربوط به هیدروکسی آپاتیت های منطقه Holly Springs Georgia U.S.A. که در صفحه ۳۲۷ کتاب Deer et al. ۱۹۶۳ جلد پنجم و شماره (۲) در صفحه ۳۲۴ همین کتاب وجود دارد.

اگر اعدادی که با اشعه X بدست آمده است با اعدادی که بوسیله محققین بر روی آپاتیتهای دنیا

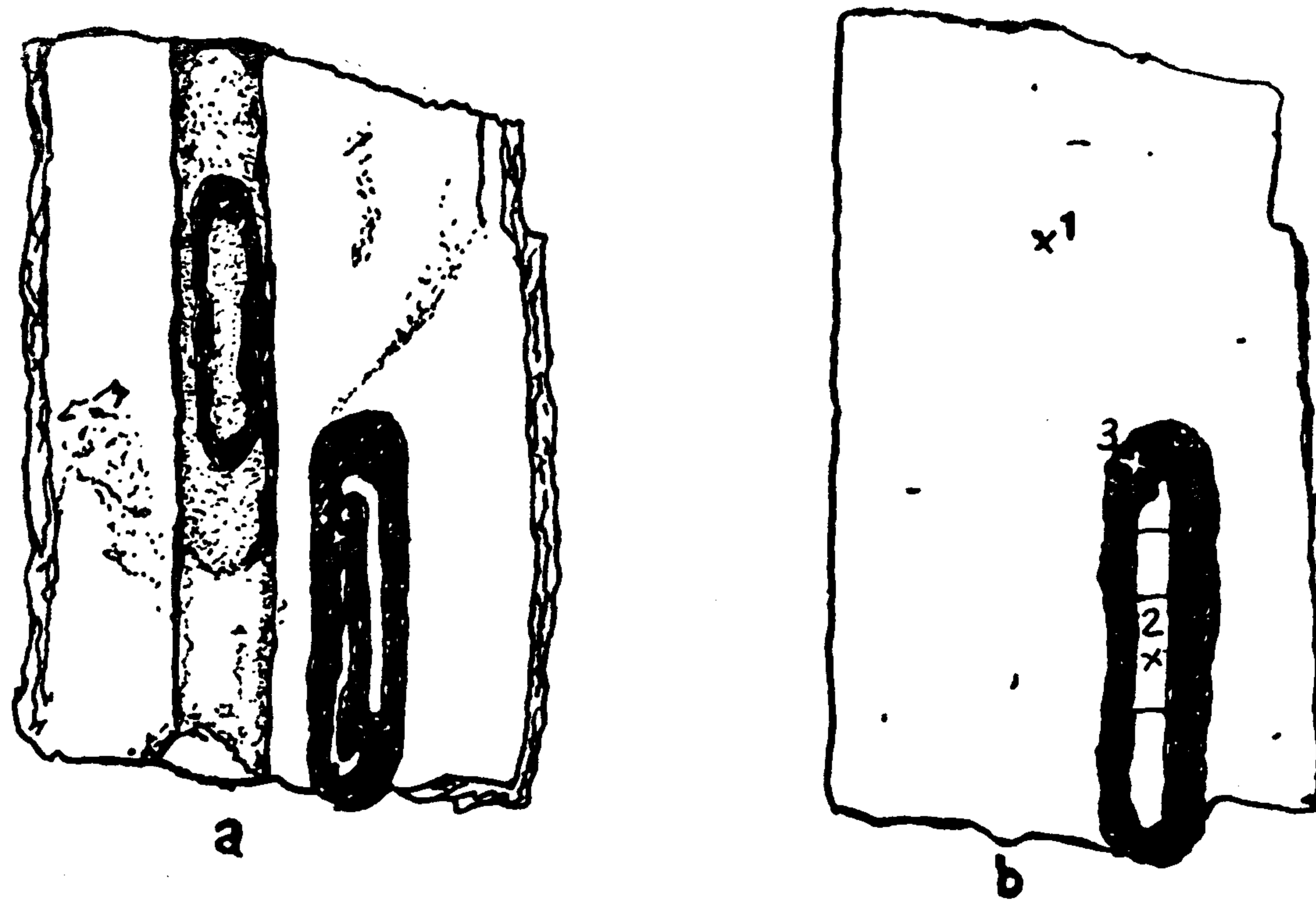
استاندارد شده است مقایسه شود (۲) تای آن بعنوان مقایسه زیر جدول نوشته شده است ملاحظه میشود که آپاتیت‌های مورد مطالعه هیدروکسی آپاتیت میباشند. لازمست اضافه شود که ژی - کلرکس (J. Klerkx) (۱۹۶۶) ۳ نمونه از آپاتیت‌هایی که در گدازه‌های اتنا (Etna) بوسیله اشعه X مورد مطالعه قرار داد برای نسبت c/a اعداد زیر را بدست آورد:

۰/۷۲۹۹-۰/۷۲۹۳-۰/۷۲۹۶ - بنظر وی «آپاتیت‌های گدازه‌های اتنا فلونور آپاتیت میباشند که از هیدروکسی آپاتیت چندان دور نیست.»

ه- بررسی بامیکروسوند الکترونیك Analyse à la Microsonde

برای اینکه ماهیت ماده‌ای که در داخل آپاتیت بصورت حفره‌های طویل (شکل ۳) وجود دارد تعیین شود از میکروسوند الکترونیك استفاده شد. برای اینکار از بلورهای جدا شده آپاتیت نمونه ۳۱ مقطع صاف و صیقلی در قالبی پلاستیکی تهیه شد.*

مشخصات حفره‌های مزبور (کانال) از نظر شکل خارجی بقرار زیر است: (باتوجه به ۳۵ عکس گرفته شده).

شکل (۳) - نمایش حفره‌های طولی در آپاتیت

a- درنور Transmise: در این نور تمام آنچه که در بلور وجود دارد قابل مشاهده است.
 b- درنور منعکس (Réfléchie): که فقط آنچه در سطح صیقلی شده بلور قرار دارد نشان داده میشود.
 شکل‌ها از عکسهای میکروسکپی ترسیم گردیده است. (X۳۵)

* این کارها در آزمایشگاه B.R.G.M اورلئان - (سورس Sources) در فوریه ۱۹۷۱ انجام

شده است.

- حدود این کانالها همانطور که در شکل (۳) دیده میشود در داخل آپاتیت کاملاً مشخص است.
 - دوانتهای این کانالها همیشه گرد است (مطابق شکل ۳).
 - مقاطعی که عمود بر طول این کانالها تهیه شد همه آنها نشان داد که مقطع آنها شش گوش است.
 - منطقه داخلی (مغز) این کانالها از جنس آپاتیت است.
- تجزیه شیمیائی کیفی که با دستگاه میکروسوند در نقاط ۱ و ۲ و ۳ در شکل (۳) بعمل آمد نتایج زیر را داده است.

۱- در بلور آپاتیت	۲- در پخش میانی کانالها	۳- در حاشیه کانالها
Fe کم	Fe کم	Fe زیاد
Mn عادی	Mn عادی	Mn عادی
Ca خیلی زیاد	Ca خیلی زیاد	Ca
P خیلی زیاد	P خیلی زیاد	P کم
Cl کم	Cl کم	K
F بمقدار ناچیز	F بمقدار ناچیز	Si
—	—	Al
—	—	Mg
—	—	Ti

با توجه به تجزیه کیفی که در بالا ذکر شد مناطق ۱ و ۲ آپاتیت است.

منطقه (۳) در عکس الکترونیک که ۱۵۰ برابر شده بود دارای ساختمان بسیار دانه ریز که منظره کریستالیتها را دارد در همین منطقه مقدار درصد ۲ عنصر یکی Al که ۱۰ درصد بود و دیگری Si که کمی بیش از ۳۰ درصد بود. بنابراین بنظر میرسد که منطقه (۳) ترکیب بازالتی دارد.

پتروژنزه Pétrogenèse

- (Wallaeys) و دیگران نشان داده اند که کلر آپاتیت با حضور بخار آب در ۸۰۰ درجه حرارت ابتدا به کلر- هیدروکسی آپاتیت و سپس در مرحله نهائی به هیدروکسی آپاتیت تبدیل میشود.

- ویلی (Wyllie) و دیگران در سال ۱۹۶۲ ضمن کارهای تجربی خود روی سیستم:

و در شرایط ۶۰۰ تا ۹۵۰ درجه حرارت و ۱۰۰۰ بار فشار آپاتیت را بدست آورده اند. آنها خاطر نشان کرده اند که:

اولاً بلورهای آپاتیت در محیط متعادل، در مجاور یک فاز مایع اصولاً کوتاه بوده (نسبت طول به عرض = $\frac{۳}{۱}$) و از دوانتها به هر مائی ختم میشود که یالهای گرد شده و سطوح شکسته دارد.

ثانیاً، بلورهای آپاتیت در محیطی که سرعت سردشود بسیار طویل بوده (نسبت طول به عرض = $\frac{۱}{۲}$) (شکل سوزنی) و سطوح کاملاً مشخص و حفره مرکزی درازی در امتداد طول بلور دارد. حفره مزبور

از مواد محیط تشکیل خود پر میباشد .

ثالثاً تشکیل آپاتیت سوزنی بیشتر به شرایط فیزیکی محیط (مثلاً سرد شدن سریع) بستگی دارد و عوامل شیمیائی محیط در تشکیل آن نقشی ندارد .

Girault در سال ۱۹۶۶ وجود هردونوع آپاتیت رادر کربوناتیتهای 'اکا (Oka) کانادانشان داده است . هردونوع دارای تک بلورهای اسفروئیدال (Spheroidal) کلسیت (ترکیب محیط) در داخل آپاتیت میباشد .

نتیجه :

بامقدمه ای که در بالا گفته شد شرایط تشکیل آپاتیت هائی که با آمفی بولها در سنگهای بازالتی وجود دارند بطریق زیر خلاصه میکنیم .

۱- آپاتیت های مورد مطالعه به گروه **هیدروکسی آپاتیت** متعلق است که در شرایط فشار بخار آب و حرارت بالاتری نسبت به سایر آپاتیتها تشکیل میشود .

۲- آپاتیت های مورد نظر در بلورهای آمفی بول و پلاژیوکلاز و گاهی پیروکسن محاط شده است و این موضوع تقدم تبلور را برای آپاتیتها نسبت به کانیتهائی که آن را دربر گرفته اند ثابت میکند و چون در بازالتها و بازالتیتهای مورد مطالعه اولیوین هرگز واجد آپاتیت نبوده است بنابراین فاز تبلور آپاتیتها بعد از اولیوین در بازالتها میباشد .

۳- شکل غالباً کوتاه بلورها با توجه به کارهای تجربی Wyllie و دیگران (۱۹۶۲) نشان میدهد که کانیتهای مورد نظر با حضور فازهای متبلور شده اند و محیط مزبور آرامی سرد شده است .

۴- وجود حفره های طویل در بلورهای کوتاه که بوسیله خمیر بازالتی پر شده است نشان میدهد که این نوع بلورها میتوانند حاوی مایعاتی که با آن در تعادلند بشوند ، هرچند که Wyllie و دیگران در تجارب خود فقط این قبیل حفره های طویل را در بلورهای نوع سوزنی دیده اند و آنرا نتیجه سرد شدن سریع محیط میدانند .

۵- وجود آپاتیتهای مشابه بالا در نودولهای آمفی بولیت (Amphibololite) و عدم وجود این کانیها در سایر نودولها مانند دونیت (Dunite) و پیروکسنولیت (Pyroxenolite) نشان میدهد ماگمائی که آمفی بولولیتها (آمفی بول و آپاتیت هردو عامل اکسید ریل دارند) از آن تشکیل میشود سرشار از مواد فرار مخصوصاً آب و P_2O_5 بوده است . این عمل در قسمت فوقانی ماگما که از مواد فرار فوق غنی است تحقق مییابد . دونیتها و پیروکسنولیتها در قسمت های زیرین ماگما که حرارت بیشتری دارد تشکیل میشود .

۶- با توجه به تجارب ذکر شده ، ماگمائی که این کانیها از آن تشکیل شده باشد باید از گازهای P_2O_5 و بخار آب و CO_2 غنی باشد . بلورهای خورده شده (Corrodé) آپاتیت در خمیر بازالتی نشان میدهد که هنگامیکه ماگمای تشکیل دهنده بازالتها، گازهای مزبور را از دست میدهد سبب تحلیل (Résorption) تدریجی آن نیز میگردد .

References

- DARVICH-ZAD, A., (1971). – Les amphiboles et les minéraux associés dans les laves basaltiques du Massif Central français. Thèse 3ème cycle Clermont-Fd. France. 160 pp. 63 Fig. III Planches.
- DEER, W.A., HOWIE, R.A., ZUSSMAN, J.,– Rock Forming Minerals. Vol. 5(1963) New-York, John Wiley and Sons Inc.
- GIRAULT, J., (1966) – Sur la genèse des cristaux d'apatites des carbonatites d'Oka (CANADA) et Sur de leurs inclusions de calcite. C.R. Acad. Sc. Paris, t. 263, pp. 97-100.
- KLERKX, J., (1966). – La cristallisation de l'apatite dans les laves de l'Etna. Ann. soc. Géol. de Belgique, t. 89, 1965-1966, Bull. 10.
- WALLAEYS, R. et CHANDRON, G., (1950). – Sur la Préparation de certaines apatites mixtes. Compt. Rend. Acad. Sci. Paris. Vol. 231, pp. 355.
- WYLLIE, P.J., COX, K.G., BIGGAR, G.M., (1962). – The Habit of Apatite in Synthetic Systems and Igneous Rocks. Journal of Petrology Vol. 3, Part 2, pp. 238-243.